



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.461/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közfoglalkoztatási jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (23. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 9.K.701.338/2023/22. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 19.000 (tizenkilencezer) forint másodfokú perkiöltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Felperes 2021. november 1. napjától 2022. december 31. napjáig (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot az alperes helységi Rendőrkapitányság, helységi Rendőrőrs, helységi Körzeti Megbízotti Csoportjában (a továbbiakban: KMB csoport). A felperes működési körzete település1 és település2 településekre, a KMB csoport működési körzete e településeken kívül további 11 településre, illetve településrészre terjedt ki.

[2] Felperes a perbeli időszakban – ellentételezés nélkül – a körzeti megbízotti működési körzetén, illetőleg a KMB csoport működési körzetén kívül, de a rendőrkapitányság illetékességi területén belül rendszeresen látott el járőri feladatot, járőrszolgálatot egy másik körzeti megbízottal vagy járőrrel. Ezen tevékenysége során rendszeresen ellenőrizte a közterületeket, a TIK (a továbbiakban: TIK) küldéseire figyelemmel intézkedett a bejelentések kivizsgálásáról és reagált az esetlegesen bekövetkezett jogsértésekre. A küldések szükség szerint a körzeti megbízotti működési körzetén, valamint a KMB csoport működési területén kívüli településekre szóltak.

[3] A felperes a perbeli időszakban ideiglenes megelőző távoltartással összefüggő tevékenységet, illetőleg szabálysértési előkészítő eljárással összefüggő feladatokat is ellátott, továbbá 2022. augusztus 12. napjától a perbeli időszak végéig a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül végzett 3 alkalommal átkísérési feladatot, illetőleg a körzeti megbízotti működési körzetén kívül 5 alkalommal elővezetési feladatot.

[4] A felperes szolgálati panaszt terjesztett elő, melyben megbízási díjat igényelt az alperestől. Az alperes vezetője a szolgálati panaszt határozatával elutasította.

A kereset és a védírat

[5] A felperes a keresetében a perbeli időszakra vonatkozóan 376.844 forint megbízási díj és annak 2022. június 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) és az annak módosításáról szóló 25/2022. (VIII. 11.) ORKF utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat módosítás), a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr szabályzat), továbbá a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasítás egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg arra hivatkozással, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, amelyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[6] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját ésösszecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – 2022. június 6. napjától számított késedelmi kamattal növelt – 376.844 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Az ilyen típusú ügyekben kialakult kúriai és ítéltáblai joggyakorlat áttekintésével vizsgálta a Hszt. 71. § (1) bekezdés a), b), illetve c) pontjában írtak fennálltát. A megbízási díjra való jogosultságot a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján nem találta megállapíthatónak. Az ítéleti tényállást a lefolytatott bizonyítási eljárásnak megfelelően arra alapította, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem munkaidejének jelentős részében a beosztásába nem tartozó járőrfeladatokat hajtott végre, emellett őt olyan egyéb feladatok ellátására kötelezték, amelyek a működési körzetén kívül estek. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett módosítása okán külön vizsgálta a 2022. augusztus 11. napjáig terjedő és az azt követő időszakot. Rögzítette, hogy a KMB csoport létrehozása a felperes eredeti működési körzetének megváltoztatását, a KMB csoport működési körzetére történő kibővülését nem eredményezheti.

[8] A TIK küldések végrehajtása főszabályként a járőrök feladata, ez a feladatmeghatározás a körzeti megbízottak körzeteleírásában nem szerepel. A körzeti megbízotti beosztás és a járőri beosztás egymástól elkülönül, habár egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható. A felperes által teljesített TIK küldéseket nagy számban a saját működési körzetén és a KMB csoport működési körzetén kívül is ellátta. Ez nem felelt meg a KMB szabályzat 2. pont a) és b) alpontjában, valamint 24. pontjában foglalt feltételeknek, így többletfeladatnak minősült.

[9] Részletesen kifejtett – a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. számú eseti döntésével egyező tartalmú – álláspontja szerint 2022. augusztus 11. napját követően a munkáltató a 30/2015. BMr. 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekintette a járőri beosztás feladatainak ellátását. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BMr.-rel nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) vonatkozó jogszabályi rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek, és ezzel kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma.

[10] Megállapította, hogy a felperes a teljes perbeli időszakban a körzeti megbízotti feladatai mellett rendszeresen, a szolgálati ideje nagyobb részében a körzeti megbízotti működési körzetén és a KMB csoport működési körzetén kívül is folyamatosan ellátott járőrfeladatot, ami a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelendő, s így a felperest a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosította.

[11] A járőri feladatok mellett a felperes teljes egészében lefolytatott ideglenes megelőző távoltartási eljárásokat a KMB szabályzat 25. pont g) alpontjában foglalt tilalom ellenére, illetve szabálysértési előkészítő eljárásban is közreműködött a KMB szabályzat 63. pontjában foglaltak ellenére. 2022. augusztus 11. napját követően a körzeti megbízotti

működési körzetén kívül 5 elővezetési feladatot hajtott végre, amely a KMB szabályzat 62. és 2. pontja értelmében csak a körzeti megbízotti működési körzetében lett volna végrehajtható. 2022. augusztus 11. napját követően az átkísérési, kísérőőri beosztáshoz tartozó feladatok már nem voltak tilalmazottak, ilyen feladatok ellátására a felperes eseti jelleggel elvonható volt a rendőrkapitányság illetékességi területéről a KMB szabályzat 21. pontja alapján.

[12] A megbízási díj összecszerúsége tekintetében az elsőfokú bíróság értékelte, hogy a többletfeladatok a perbeli időszakban a felperes munkaidejének jelentős részét tették ki, azok rendszeresen jelentkeztek úgy, hogy a körzeti megbízotti feladati ellátása alól közben nem kapott felmentést, így a megbízási díjat – a rendvédelmi illetményalap 75%-ában, az ellátott többletfeladatok mértékével arányban állóan – a kereset kérelem szerinti, késedelmi kamattal növelt összegben határozta meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[13] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatása mellett a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tényállást és az arra irányadó jogszabályi rendelkezéseket helyesen állapította meg, jogértelmezése és jogkövetkeztetése azonban téves. Az elsőfokú ítélet sérti a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben és a 30/2015. BMr. 2. mellékletében foglaltakat, az elsőfokú bíróság továbbá tévesen értelmezte a KMB szabályzat hivatkozott rendelkezéseit.

[14] Részletesen kifejtette azon álláspontját, miszerint az elsőfokú bíróság tévesen és jogszabálysértő módon rögzítette, hogy a körzeti megbízott felperes rendszeresen a beosztásába nem tartozó, jellemzően járőr beosztásba tartozó feladatot látott el. Abból a tényből ugyanis, hogy a felperes a működési körzetén kívül is végrehajtott járőrszolgálati feladatokat, nem következik, hogy más beosztásba tartozó feladatokat végzett; a járőrszolgálat nem egy külön beosztás, hanem egy szolgálati forma. A perbeli esetben a felperes a KMB szabályzat szerinti kötelezettségeit (rendészeti jellegű feladatait) járőrszolgálat keretében látta el, amit a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 70. §-a lehetővé tesz. Egyetértett azzal, hogy a körzeti megbízott és a járőr két különálló beosztás, melyekkel járó feladatok között átfedések vannak; a KMB szabályzat nem értelmezhető akként, hogy a körzeti megbízott feladatai egy az egyben magukba foglalják valamennyi járőri feladatot. Az elsőfokú bíróság azonban jogszabálysértően állította, hogy a közterületi szolgálat ellátásán túl a felperesnek járőrfeladatokat is kellett volna végeznie.

[15] A körzeti megbízotti csoport létrehozásával a KMB szabályzat 15. pontja alapján a felperes működési körzete értelemszerűen kibővült a csoport teljes működési körzetére, mellyel ellentétes elsőfokú ítéleti megállapítás téves és jogszabálysértő. Amennyiben a felperes teljes körűen ellátta volna a járőr beosztás feladatait és emellett csak kis részben látott volna el körzeti megbízotti feladatokat, akkor csak a járőri illetményre lett volna jogosult, ami a maximális megbízási díj összegével kiegészülve sem érte volna el a körzeti megbízotti illetményt.

[16] Az elsőfokú ítélet tévesen és jogszabálysértően állapította meg az elővezetési, átkísérési, ideiglenes megelőző távoltartási és szabálysértési előkészítő eljárási feladatok elvégzése után is a megbízási díjra való jogosultságot. Az átkísérés a felperes körzeti megbízotti beosztásában eseti jelleggel a rendőrkapitányság illetékességi területén ellátható; az elővezetési feladatok a rendőrkapitányság illetékességi területén lakóhellyel

rendelkezőkkel szemben foganatosíthatók a felperes beosztásában, így azok nem tekinthetők többletfeladatnak. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság mind 2021. november 1. és 2022. augusztus 11. napjai között, mind 2022. augusztus 12. napjától a perbeli időszak végéig tévesen és jogszabálysértő módon állapított meg a felperesnek megbízási díjat.

[17] A megbízási díj összecszerúségét illetően arra hivatkozott, hogy sem a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, vagy a többlettudás szükségessége, mint értékelhető körülmények nem alapozták meg a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti minimum, azaz az illetményalap 50%-t meghaladó mértékű havi díjazás megállapítását.

[18] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes a fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált volna, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert.

[19] Álláspontja szerint az alperes úgy vitatta a járőrszolgálat vonatkozásában a megállapított tényállást, hogy nem jelölte meg az általa helyesnek vélt tényeket, valamint az azokat alátámasztó bizonyítékokat. Kiemelte, hogy a szolgálatteljesítési ideje 70%-át valóban közterületen kellett töltenie, de ennek a saját működési körzetében kellett volna megvalósulnia. A körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, járőrvezetői feladatra; a működési körzeten kívül még a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. Hangsúlyozta, hogy átkísérési, kísérelőri feladatokat is végzett, amit a körzeti megbízott számára a KMB szabályzat tilt.

[20] A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta. Megjegyezte, hogy a megbízási díj iránti igénye az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan, mivel a szolgálati feladatokat rendszeresen a KMB csoport körzetén kívül is ellátta. Egyetértett azzal, hogy a körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait azonban normális esetben párhuzamosan hajtják végre, tehát körzeti megbízott és járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen. E körben a KMB szabályzat 21. pontjában szereplő kimentési okok kapcsán a tényállítás és a bizonyítás az alperes kötelezettsége lett volna.

[21] Mivel a KMB szabályzat 2022. augusztus 12-i hatályú módosítását megelőzően és azt követően is rendszeresen ellátott járőrszolgálatot, valamint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban helyesen rögzítetten elővezetést és átkísérést is végrehajtott a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén, illetve ideiglenes megelőző távoltartási és szabálysértési előkészítő eljárással kapcsolatos feladatokat is végzett, az elsőfokú bíróság helyesen kötelezte az alperest a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[22] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[23] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló, azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[24] A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatokor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes kérelmében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, eljárási jogszabálysértést nem jelölt meg; az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatát kérte, a teljes perbeli időszak (2021. november 1. - 2022. december 31.) tekintetében, külön érvelés mentén támadva az ítéleti döntés 2022. augusztus 11-éig tartó, és az azt követő részidőszakát. A fellebbezés az elsőfokú bíróság téves és jogszabálysértő jogértelmezését állította a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdése, a 30/2015. BMr., valamint a KMB szabályzat és annak módosított rendelkezései vonatkozásában. A megbízási díjösszegezését a Hszt. 71. § (5) bekezdése, a jogalapját kifejezetten a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja tekintetében kifogásolta.

[25] Az elsőfokú bíróság a KMB szabályzat hatálya alatti és a 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett KMB szabályzat módosítással érintett perbeli időszakot illetően is a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította döntését, mivel a felperes nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén és a KMB csoport működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és azon kívüli egyéb feladatokat – elővezetés, ~~átadás~~, illetve ideiglenes megelőző távoltartási eljárásban és szabálysértési előkészítő eljárásban való közreműködés – értékelte.

[26] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgáltatásért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[27] Jelen perben a felek között egyetértés volt a körben, hogy a körzeti megbízott és a járőr két különálló beosztás, melyekkel járó feladatok között átfedések vannak, de a KMB szabályzat semmiképpen nem értelmezhető akként, hogy a körzeti megbízott feladatai egy az

egyben magukba foglalják valamennyi járőri feladatot. A vita tárgyát lényegében az képezte, hogy a felperes által ténylegesen ellátott feladatok – különös tekintettel az ún. TIK küldésekre – a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra.

[28] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett. Az alperes alaptalanul állította, hogy a felperes a körzeti megbízotti feladatait járőrözéssel látta el, amely nem tekinthető többletfeladatnak, mivel a csatolt bizonyítékok alapján megállapítható volt, hogy a felperes a munkaideje túlnyomó részében ténylegesen járőri feladatokat látott el a körzeti megbízotti feladatai helyett úgy, hogy közben nem mentesítették az eredeti beosztása alól. Az alperes fellebbezésben kifejtett azon érvelése, miszerint a járőrszolgálat egy szolgálati forma és nem külön szolgálati beosztás, az elsőfokú ítélet helytálló megállapításainak megdöntésére nem volt alkalmas. Egyrészt a KMB szabályzat 2. pontja szerint a körzeti megbízotti szolgálat is egy szolgálati forma, amelyhez a 30/2015. BMr. külön szolgálati beosztást rendel, ugyanígy a járőrszolgálat is egy olyan szolgálati forma, amelyhez – a 30/2015. BMr. alapján – külön szolgálati beosztások tartoznak. Ez az értelmezés nem sérti a Szolgálati Szabályzat 70. §-át, mert annak általános rendelkezését a normatív utasítások és a 30/2015. BMr. 2. melléklete konkretizálják. Másrészt a KMB szabályzat egyértelmű abban a tekintetben, hogy a körzeti megbízottnak mindenekelőtt a saját körzetében kell a körzeti megbízott beosztásba tartozó – a járőrszolgálat tekintetében a KMB szabályzat 24. pontja előírásainak is megfelelő – feladatokat ellátnia. A működési körzetéből történő elvonásra csak kivételesen, eseti jelleggel, a KMB szabályzat 21. pontjában felsoroltak teljesülésével kerülhet sor. Ide tartozik a különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés (KMB szabályzat 21. pont d) alpont). A többletfeladat-ellátás ugyanakkor – az alperes álláspontjával szemben – nem csak akkor állapítható meg, ha a körzeti megbízott kifejezetten nem a beosztásába tartozó feladatot végez, hanem akkor is, ha ugyan a körzeti megbízott által is végezhető feladatot lát el (pl. közterületi jellegű, a járőrszolgálattal rokonítható feladatot), de nem a saját működési körzetében, és az ilyen feladatvégzésre rendszeresen, nem csak eseti jelleggel kerül sor. A jelen marasztalási perben tényként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a TIK küldések miatt a felperesnek rendszeresen el kellett hagynia a működési körzetét, amely önmagában nem tiltott, de emiatt a felperesnek – a többletvevényesség okán – megbízási díj jár. Az ítéltábla ugyan egyetért azzal, hogy a bejelentések vételekor nem minden esetben állapítható meg a szükséges rendőri intézkedés sürgős vagy kevésbé sürgős jellege, de ettől függetlenül az alperes viselni köteles annak következményeit, ha a TIK küldések keretében a rendőri intézkedések foganatosítására rendszeresen nem járőröket, hanem körzeti megbízottakat vesz igénybe a saját működési körzetükön kívül. Megjegyzendő továbbá, hogy bár az az alperes érdekében állt, nem bizonyította, hogy a TIK küldések megfeleltek a KMB szabályzat 21. pont d) alpontjának, valamint 24. pontjának.

[29] A KMB csoport létrehozása – azt alperes álláspontjával szemben – a KMB szabályzat 3. pont d) alpontjában és 15. pontjában foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízott működési körzete változatlanul megmarad, azt a KMB szabályzat 72. pont c) alpontjában írtak is megerősítik. A KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása

tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte (Kf.VII.45.156/2021/4.) és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván.

[30] Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőri, járőrszolgálati és egyéb feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre a KMB szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai jogalapot nem adtak, mivel azok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. Az alperes által nem vitatott tényállásban rögzítetten a feladatkimutatás szerint a felperes minden hónapban több alkalommal végzett – TIK küldés keretében – járőrszolgálatot a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül.

[31] A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.). A munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[32] A kialakult bírói gyakorlat már állást foglalt arról, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, így módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a Járőr szabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett járőrfeladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[33] A második perbeli időszakot tekintve az alperes a fellebbezésében ugyancsak alaptalanul hivatkozott arra, hogy a KMB szabályzat módosítás 2022. augusztus 12. napjától

hatályos rendelkezései a felperes igényét nem alapozzák meg. Az elsőfokú bíróság ítéletében – a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. számú döntéséből kiindulva – helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy a Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályozásának sérelme nélkül nem lehet olyan értelmezésre jutni, miszerint a körzeti megbízott beosztás a járőr beosztás majdnem valamennyi feladatát magában foglalja, hiszen az a Jat. 24. § (1) bekezdésébe ütközne. Az alperes az elsőfokú ítélet jogi okfejtését egyrészt a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása, illetve a felperesi feladatellátás jellemzői tekintetében kifejtett álláspontjára visszautalva támadta, mellyel kapcsolatos döntésének jogi indokait az ítéltábla az előző bekezdésekben már kifejtette, alaptalannak találva az alperes érvelését. Másrészt arra is hivatkozott az alperes, hogy az elsőfokú bíróság nem jelölte meg konkrétan a terhére rótt jogszabálysértést, amikor általános jelleggel utalt a Hszt. besorolásra (114-119. §) és illetmény meghatározására (154-162. §) vonatkozó rendelkezéseire. Ezzel szemben megállapítható, hogy a törvényszék az ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. számú határozatát alapul véve helyesen végezte el a Jat.-ban foglalt szabályozás alapján a közjogi szervezetszabályozó eszköz 30/2015. BMr.-rel és Hszt.-vel összhangban álló értelmezését, melynek cáfolatára nem elegendő az alperes – hasonló, a jogszabályi hierarchiára és a jogértelmezési elvekre vonatkozó álláspontja ismertetését nélkülöző – pusztá vitatása. A fentiek szerint az elsőfokú bíróság a második – a KMB szabályzat módosításával érintett – kereseti időszak vonatkozásában is helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőri feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a felperest a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosította.

[34] Az egyéb szolgálati feladatokat illetően az alperes a fellebbezésében nem vitatta, hogy a felperes szabálysértési előkészítő, valamint ideiglenes távoltartást elrendelő határozatok elkészítésére, kihirdetésére és kézbesítésére irányuló feladatokat is végzett. E körben az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre a KMB szabályzat 25. pont g) alpontja és 63. pontja figyelembevételével, hogy a felperes megbízási díjra való jogosultsága megalapozott. Az alperes e tevékenységekre fellebbezésében csupán általános jellegű megállapítást tett, érdemben vizsgálandó kifogással nem élt.

[35] Az elővezetési feladatok vonatkozásában az alperes fellebbezésében a korábbi álláspontját megismételve azzal érvelt, hogy azt a KMB szabályzat 62. d) pontja körzeti megbízott feladatoként nevesíti, így a KMB szabályzat 44. pontja alapján – visszautalva a 25. pontra és 2. c) alpontra – azt a felperes a rendőrkapitányság egész illetékességi területén az ott lakóhellyel rendelkezők vonatkozásában foganatosíthatja, így megbízási díjra e tevékenység alapján nem jogosult. A másodfokú bíróság ezzel szemben osztotta az elsőfokú bíróság által kifejtett jogi érvelést, amely szerint a KMB szabályzat 62. pontja alapján csak a körzeti megbízotti működési területén belül láthatja azt el a felperes, így az azon kívül teljesített elővezetések alapján jogosulttá vált megbízási díjra.

[36] Az átkísérési, kísézői feladatokkal összefüggésben az elsőfokú bíróság is arra a megállapításra jutott, hogy azok a KMB szabályzat módosítását követően már nem voltak tilalmazottak a felperes számára. Ilyen feladatok ellátására tehát eseti jelleggel elvonható volt a KMB szabályzat 21. pont f) alpontja alapján, így a 3 alkalom vonatkozásában csupán

rögzítette azok ténszerű megtörténtét, de a felperes megbízási díjra való jogosultságát nem állapította meg, mellyel a másodfokú bíróság – az eseti jelleg alapján – ugyancsak egyetértett.

[37] A megbízási díj összegszerűsége körében az alperes megsértett jogszabályhelyként a Hszt.

71. § (5) bekezdésére hivatkozott és előadta, hogy a minimum díjmértéket (azaz a rendvédelmi illetményalap 50%-át) meghaladó összeget sem a munka bonyolultsága, sem időigénye, sem gyakorisága, sem a többlettudás szükségessége nem alapozta meg. Az elsőfokú bíróság valamennyi ellátott többletfeladatot figyelembe véve, mérlegeléssel határozta meg megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg, melynek során a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. A perbeli időszakban megállapított többlettevékenységek rendszeressége és időigénye alapján a másodfokú bíróság – az alperesi általános jellegű, konkrétumok nélküli vitatással szemben – azt arányosnak és a vonatkozó jogszabályok alapján megállapítottan megfelelő mértékűnek találta. Figyelemmel továbbá arra, hogy a törvényszék által megállapított díjmérték csökkentésére vonatkozóan az alperes határozott fellebbezési kérelmet nem fogalmazott meg, az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására a fellebbezés korlátai között [Kp. 100. § (2) bekezdés c) pont, 108. § (1) bekezdés] nem is lett volna jogszerű lehetőség.

[38] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[39] A pervesztes alperes a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint a 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében köteles a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére. Ennek összegét az ítélőtábla a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire és 82. § (3) bekezdésére figyelemmel, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (2), (5)-(6) bekezdései alapján határozta meg. A felperes által a pertárgyérték szerint megállapíthatónál kissé magasabb összegben felszámított jogi képviselői munkadíj a ténylegesen elvégzett tevékenységnek (a fellebbezési ellenkérelem elkészítéséhez szükséges munka- és időráfordításnak) megfelelt, és a fellebbezés által felvetett jogkérdésekből adódóan az ügy bonyolultságával, a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálásával is arányban állt.

[40] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján meghatározott 30.148 forint fellebbezési illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint a 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontjára és 102. § (1), (6) bekezdéseire figyelemmel az állam viseli.

[41] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[42] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. szeptember 23.

dr. Antal Regina s.k.
a tanács elnöke

dr. Józsa Ágnes s.k.
előadó bíró

dr. Oláh Zsolt s.k.
bíró